

POTÁ~EBUJU POHLADIT

ÁĀEtrtek, 05 zÁĀÁ™Á- 2019

Ášnava. HodnÁ› prÁĀice a nÁ›jakÁ½ to baÁ™enÁ- Á•lovÁ›ka v mÁ½m vÁ›ku odrovnÁĀ celkem rychle. Za dva dny je vybito. A je tomu cesta Á¼lutobusem! JÁĀ vlastnÁ› nechÁĀpu podnikatelskÁ½ Á°spÁ›ch Radima JanÁ•ury. Ty autobusy jsou dÁ›snÁ½. V mrzne, vzadu je prÁĀidelná kombinovanÁĀ se saunou. Vzduch skoro Á¼ÁĀdnej. UliÁ•ka tak Á°zkÁĀ, Á¼e steward Noel, kterÁ½ jÁ› bohuÁ¼el pravidelnÁ› prochÁĀzÁ-, do vÁĀs vÁ¼dycky drbne. A aÁ¥ chcete nebo nechcete spÁĀjt, na kaÁ¼dÁ½ zastÁĀvce se vÁ› zeptÁĀ, jestli potÁ™ebujete kafe/sluchÁĀtka/Á•asopis.

KdyÁ¼ se mÁ› ptal po ÁĀestÁ©, uÁ¼ se mi z toho jeÁ¼ily chlupy. Byl asi hodnej, milej a snaÁ¼ivej, ale nenabÁ-zel to, co potÁ™ebuju. Hele, chtÁ›la jsem Á™Á-ct, Noeli, chci pohladit, ale ne od tebe. Tak uÁ¼ sem, prosÁ-m tÁ›, nechóÁ•.

V BudÁ›jovicÁ-ch pÁ™istoupila malÁĀ holÁ•iÁ•ka a sedla si vedle mÁ›. Pustila si tablet, na nÁ›m videa o lÁ-Á•enÁ- a dalÁĀ- divnÁ½ videa, kterÁ½ vÁ›bec nevÁ-m, o Á•em byly. JÁĀ si pustila pohÁĀdku a pÁ™emejÁĀlela o tom, Á•emu tahle holÁ•iÁ•ka vÁ›Á™Á-. A Á•emu jsem vÁ›Á™ila jÁĀ, kdyÁ¼ jsem byla malÁĀ. MyslÁ-m, Á¼e tomu samÁ©mu, jako teÁ•.

PoÁ™ÁĀd vÁ›Á™Á-m na pohÁĀdky. Na prince a na vÁ-ly a na straĀĀidla. A na kouzla. A na tÁ™i splnÁ›nÁ½ pÁ™ÁĀnÁ-. PoÁ™ÁĀd Á¼iju ve svÁ½m svÁ›tÁ›. Ty nejdá-leÁ¼itÁ›jÁĀ- potÁ™eby se nÁĀm s tÁ-m, jak vyrosteme, opravdu moc nezmnÁ›nÁ-. StÁĀle touÁ¼Á-me po bezpeÁ•Á-, lÁĀsce, pÁ™ijetÁ-. VÁĀichni baÁ¼Á-me po objetÁ-. MalÁ-, velcÁ-. TlustÁ-, tencÁ-.

NÁ›kteÁ™Á- z nÁĀs ten svÁ› ideÁĀlnÁ- svÁ›t strÁ•ili do krabice pod postel, protoÁ¼e nÁĀm vysvÁ›tlili, Á¼e uÁ¼ jsme dospÁ›lÁ- a podle toho se taky musÁ-me chovat. UÁ•itelÁ© ve ÁĀkole, rodiÁ•e, naĀĀi nadÁ™Á-zenÁ-, kolegovÁ©, partneÁ™i. VÁĀichni ti, kteÁ™Á- uÁ¼ tu svou krabici majÁ- sbalenou, po nÁĀs chtÁ›jÁ-, abychom udÁ›lali totÁ©Á¼.

A tak chodÁ-me do prÁĀice, kterÁĀ nÁĀs nenaplÁ›uje, Á¼ijeme opuĀĀtÁ›ni v manÁ¼elstvÁ-ch a sami v partnerstvÁ-ch. Ani venku se nehodÁ- ukazovat, jacÁ- doopravdy jsme. DÁĀme si sluchÁĀtka, tmavÁ½ brejle, hustÁ½ hadry a sklonÁ-me hlavu k mobilu. Takhle nÁĀs nikdo nevidÁ-. Takhle budeme jako ostatnÁ-.

Je to bezpeÁ•nÁ½. ProtoÁ¼e kdyÁ¼ ukÁĀĀeme sami sebe, kdyÁ¼ otevÁ™eme nÁĀĀj svÁ›t svÁ›tu okolnÁ-mu, vystavujeme se riziku, Á¼e nÁĀs shledájÁ- nedostateÁ•nÁ½m. DivnÁ½m. NaivnÁ-m. Á½e nÁĀs budou soudit.

A pÁ™itom nÁĀĀj vnitÁ™nÁ- svÁ›t je to nejcnějÁĀĀ-, co mÁĀme, a co mÁ›Á¼eme sdÁ-let. NaĀĀe sny a ideÁĀjly. Vize a pÁ™edstavy jsou tÁ-m, co mÁ›Á¼e zmÁ›nit, kdyÁ¼ ne celÁ½ svÁ›t, tak alespoÁ› naĀĀe nejbliÁ¼ÁĀ- okolÁ-.

Po propaÁ™enÁ½ noci jsem dycky takhle trapnÁĀ. Ale nebojÁ-m se, Á¼e mÁ› budete soudit. Á½ÁĀdnou krabici pod postelÁ- nemÁĀm. Je to sice nÁ›kdy boj, ale uÁ¼ vÁ-m, Á¼e to stojÁ- za to. A co vÁĀje krabice?

PS. Ten nÁĀpis na fotce je na ÁĀechovÁ› mostÁ› a uvidÁ›la jsem ho zrovna ve chvÁ-li, kdy jsem si dáĀĀvala v hlavÁ› dohromady tenhle Á•lÁĀnek.

Nãjhoda? Pochybujuã€! L. Y. A.,

vaÅ¡je
melancholickã¡ opice,
neohroã¼enã¡ Å¼ena